

1. Viditelnost stavu systému – systém by měl vždy dát uživateli vědět co se právě odehrává
2. Spojení mezi systémem a reálným světem – komunikace systému s uživatelem by se měla odehrávat uživatelsky příjemným způsobem (srozumitelný jazyk bez odborných termínů)
3. Uživatelská kontrola a svoboda – uživatelé při práci se systémem dělají chyby a potřebují proto únikový východ pro návrat do předchozího stavu.
4. Konzistence a standardizace – uživatelé by neměli být nuceni přemýšlet jestli různé termíny znamenají to stejné, proto se doporučuje dodržovat obecné zásady.
5. Prevence chyb – vyvarovat se chybovým hlášením bezpečným designem, který bude preventivně působit proti problémům
6. Rozpoznání místo vzpomínání – uživatel by neměl být nucen vzpomínat si na provádění operací v systému, instrukce by měly být v systému vždy viditelně umístěny
7. Flexibilní a efektivní použití – umožnění zrychlení práce se systémem pro pokročilé uživatele
8. Estetický a minimalistický design – bez nepotřebných informací
9. Pomoc uživatelů poznat, pochopit a vzpamatovat se z chyb – chybové hlášky by měly být uváděny v přirozeném jazyce a měly by navrhnout řešení
10. Náповěda a návody – všechny informace se musí dát lehce vyhledat, nápověda by měla obsahovat postupy v krocích